

ВІКТОР ВІКТОРОВИЧ ЛАЗАРЄВ,*кандидат юридичних наук, доцент,**Харківський національний університет внутрішніх справ;* <https://orcid.org/0000-0001-9468-0497>,*e-mail: judge2101@gmail.com***ТЛУМАЧЕННЯ ЮРИДИЧНОЇ ТЕРМІНОЛОГІЇ КОНСТИТУЦІЙНИМ СУДОМ УКРАЇНИ**

Визначено основні засади діяльності Конституційного Суду України. Наголошено на основних проблемах відсутності єдиного підходу до тлумачення юридичного терміна. Зазначено шляхи подолання помилок і непорозумінь, пов'язаних з неоднозначним підходом до розуміння юридичної термінології. Визначено сутність офіційного тлумачення, яке застосовується Конституційним Судом України. Запропоновано видову класифікацію офіційного тлумачення. Наголошено на тому, що офіційне тлумачення не змінює зміст терміна, а, навпаки, шляхом тлумачення з'ясовується його дійсний зміст.

Ключові слова: Конституційний Суд України, тлумачення, офіційне тлумачення, термін, термінологія, юридична термінологія, поняття, правові поняття, нормативна термінологія.

*Оглядова стаття***Постановка проблеми**

Терміноположення визначають зміст і напрямки правового розвитку, впливають на формування галузей та інститутів і зміст багатьох принципів і норм права. За цих обставин дослідження джерел походження правничої термінології є актуальним науковим завданням, адже в межах національної правової системи України джерела правничої термінології є різноманітними, вони не є уніфікованими, а практика розвитку правничої термінології є нелінійною. На підтвердження цього маємо зазначити, що досить часто один термін у різних галузях права має неоднаковий юридичний зміст. За цих обставин дослідження проблеми генези правничої термінології є актуальним питанням сучасного державотворення.

В умовах національної правової системи України вагома роль у формуванні й визначенні сутності правничої термінології належить Конституційному Суду України, що обумовлено його особливим правовим статусом, оскільки в межах своєї компетенції він вирішує питання про право. У цьому контексті відповідна діяльність згаданого суду впливає на досконалість застосування і єдині підходи до розуміння сутності нормативно-правових актів державними й недержавними органами, що загалом об'єктивно сприяє запобіганню виникненню численних помилок у процесі реалізації права.

Вирішення питання про право обумовлює як активну правотлумачну діяльність, так і

формування дефінітивної основи багатьох юридичних казусів, що стають еталоном для нормотворця як під час розвитку законодавства, так і під час забезпечення прав і свобод людини. За цих обставин дослідження визначення сутності правничої термінології Конституційним Судом України є актуальним науковим завданням, спрямованим на формування єдиної сталої термінологічної системи в Україні, уніфікації підходів до формування юридичної термінології, зрозумілості її змісту, доступності адресатам і необхідності її врахування як у правотворчості, так і у правозастосуванні.

Стан дослідження проблеми

Питання тлумачення норм права не залишається поза увагою дослідників. Так, М. Молибога розглядав сутнісні характеристики тлумачення норм права, зокрема визначення його поняття та властивостей [1, с. 46]. В. Горбатюк як дослідник також не залишився осторонь цієї проблематики і провів дослідження стосовно визначення і характеристики тлумачення норм права. У процесі аналізу він приділяв увагу способам тлумачення норм права, а також визначив головну мету тлумачення [2, с. 79].

М. Котенко проаналізував стан наукової розробки поняття та ознак способів тлумачення правових норм, виокремив наукові підходи до розуміння способів тлумачення правових норм, установив їх недоліки і переваги, запропонував та обґрунтував авторське розуміння

поняття «способи тлумачення правових норм» і виокремив та охарактеризував його ознаки [3, с. 62]. С. Палешник у своїх дослідженнях також приділяє значну увагу питанням тлумачення норм права. Зокрема, у статті «Судове тлумачення норм права» він робить спробу з'ясувати сутність судового тлумачення. Також указаний автор не оминає увагою підходи до розуміння самого терміна «тлумачення» і дає власне визначення категорії «судове тлумачення норм права». Продовжуючи дослідження зазначеної проблематики, він робить спробу видового розподілу вказаної категорії. Насамкінець дослідник проводить порівняльно-правовий аналіз таких видів тлумачення, як казуальне і судове тлумачення [4, с. 73].

Н. Лепіш у своїх наукових доробках, присвячених тлумаченню норм права, у першу чергу, здійснює загальну характеристику цього явища. У подальшому він проводить комплексний аналіз вітчизняних і закордонних досліджень, присвячених зазначеному питанню. На підставі комплексних досліджень цей автор аналізує тлумачення норм права з погляду його складових: з'ясування та роз'яснення норми права. Також дослідник не оминув увагою і питання стосовно функцій тлумачення норм права [5, с. 12].

Діяльність Конституційного Суду України з тлумачення норм права також не залишилася поза увагою дослідників. Так, В. Топчій провів комплексний аналіз підходів стосовно юридичної природи офіційного тлумачення нормативно-правових актів. Дослідник визначив повноваження Конституційного Суду України у сфері тлумачення нормативно-правових актів. Також він не залишив осторонь питання виконання Конституційним Судом України правозахисної функції. Наостанок науковець приділив увагу напрямкам удосконалення діяльності Конституційного Суду України з метою покращення і вдосконалення роботи вітчизняного органу конституційної юстиції [6, с. 282].

Т. Хмарук дослідив сутність і значення актів конституційної юстиції як окремої категорії конституційно-правової науки, здійснив аналіз наявних видів актів Конституційного Суду України та їх призначення, розкрив правову природу рішень Конституційного Суду України за результатами тлумачення Конституції України, визначив сутність і спосіб практичного застосування висновків Конституційного Суду України, порушив питання щодо прецедентного характеру його рішень і спробував вирішити проблему практичного застосування окремих видів і форм актів конституційної юстиції [7, с. 12].

І. Шевчук дослідив повноваження Конституційного Суду України у сфері тлумачення Конституції і законів України, проаналізував поняття, види, суб'єкти і об'єкти тлумачення та визначив правову природу актів Конституційного Суду України, які торкаються питань інтерпретаційної діяльності [8, с. 227].

Водночас слід зазначити, що вказані дослідники по-різному ставилися до тлумачення юридичної термінології Конституційним Судом України. Це свідчить про незавершеність наукового пошуку в зазначеному напрямку, а також про важливість формування універсальних підходів до розуміння цієї категорії.

Мета і завдання дослідження

Мета статті – провести комплексний аналіз ролі Конституційного Суду України під час здійснення тлумачення юридичної термінології.

Мета конкретизується в таких завданнях:

- визначити сутність такої діяльності Конституційного Суду України, як тлумачення юридичної термінології;

- установити видове розмаїття тлумачення, яке застосовується Конституційним Судом України під час здійснення своєї діяльності, зокрема під час тлумачення юридичної термінології.

Наукова новизна дослідження

Комплексно досліджено підходи до офіційного тлумачення термінології. Визначено той його тип, що використовується Конституційним Судом України для тлумачення юридичної термінології.

Виклад основного матеріалу

Конституційний Суд України є органом конституційної юрисдикції, який забезпечує верховенство Конституції України, вирішує питання про відповідність їй законів України та інших актів у передбачених Конституцією випадках, здійснює офіційне тлумачення, а також інші повноваження відповідно до Конституції України¹.

¹ Про Конституційний Суд України : Закон України від 13.07.2017 № 2136-VII // База даних «Законодавство України» / Верховна Рада України. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2136-19> (дата звернення: 06.12.2020); Заява НААУ щодо рішення КСУ про неконституційність окремих положень антикорупційного законодавства // Національна асоціація адвокатів України : сайт. URL: [https://unba.org.ua/news/print/5985-zayava-naau-shodo-rishennya-](https://unba.org.ua/news/print/5985-zayava-naau-shodo-rishennya)

Конституційний Суд України здійснює свою діяльність на засадах верховенства права, незалежності, колегіальності, гласності, відкритості, повноти і всебічності розгляду справ, обґрунтованості та обов'язковості ухвалених ним рішень і висновків¹. Отже, ми можемо стверджувати, що до повноважень Конституційного Суду України віднесено таке важливе завдання, як тлумачення норм права.

Слід зазначити, що з точки зору дотримання прав і свобод людини і громадянина дуже важливою є процедура правильного застосування законів України всіма суб'єктами конституційно-правових відносин. Конституційному Суду України – єдиному судовому органу конституційного контролю в Україні – надано можливість за допомогою офіційного тлумачення здійснювати контроль за відповідністю Конституції України законів та інших правових актів [9; 10, с. 360]. Саме тому право давати офіційне і загальнообов'язкове тлумачення для всіх органів державної влади підтверджує велику значущість Конституційного Суду України у здійсненні ним своєї діяльності. Наділення цим повноваженням Конституційного Суду України підтверджує його виняткову прерогативу в цій сфері, і жоден інший орган державної влади не має права брати на себе цю функцію [9; 11, с. 138–139].

Із цього приводу варто зауважити, що серед низки питань теорії і практики тлумачення значення термінів у законодавчих та інших нормативно-правових актах чи не найактуальнішим є питання про визначення змісту основних понять, якими оперують юридична наука і законодавча практика, і значень термінів, що їх позначають, бо, як справедливо зауважує А. Венгеров [12], визначення юридичних «понять – це не якась казуїстика чи схоластика, а, навпаки, надзвичайно важлива наукова і практична справа, якщо згадати, що за всім цим стоять живі люди, їх діяльність, благополуччя, а іноді й життя» [13, с. 22; 14].

Досліджуючи науковий доробок, ми цілком закономірно можемо зазначити, що кожне поняття, як стверджують учені, має зміст та обсяг. Сукупність істотних ознак предмета або явища, які відтворюють його особливості, а

водночас і відрізняють від інших схожих предметів і явищ, фахівці називають змістом поняття, а під його обсягом розуміють сукупність предметів або явищ, що мисляться в ньому [12]. Загалом аналіз свідчить, що найчастіше предметом офіційного судового тлумачення є слова, введені в текст нормативно-правового акта, що належать до загальноповітної лексики. За підрахунками П. Рабіновича, вони становлять 92 %, тоді як юридичні терміни – лише 8 % [12].

Значення юридичних термінів важко переоцінити. Перш ніж виконувати той чи інший правовий припис, суб'єкт правових відносин повинен знати, чого від нього вимагають, тобто що має на увазі законодавець під конкретними поняттями, інакше залишиться незрозумілим, що саме й чому це від нього вимагають. Якщо, скажімо, держава карає за хуліганство, то вона зобов'язана законодавчо визначити, що розуміється під хуліганством з правової точки зору, інакше будь-які санкції втрачають зміст. Аналогічна ситуація виникає і тоді, коли держава надає суб'єкту правовідносин певні права².

На практиці ж закони часто регулюють суспільні відносини, не даючи визначення базовим поняттям. Це, у свою чергу, призводить до вільного тлумачення терміна виконавчими та іншими правозастосовчими органами й виникнення спорів³.

Саме чіткість правових понять, однозначність їх змісту стають необхідною передумовою однозначності та справедливості нормативно-правових рішень. Тому під час викладення нормативно-правових приписів законотворець повинен особливу увагу приділяти термінології законодавчого акта, забезпечити чітке розуміння термінології, що застосовується, не лише на етапі написання проекту закону, а й на всіх подальших етапах його застосування [14, с. 58].

² Термінологія закону та нормативні дефініції // Учні матеріали для студентів і школярів України : сайт. URL: <http://um.co.ua/12/12-1/12-104415.html> (дата звернення: 06.12.2020); Значення термінології закону в регулюванні суспільних відносин // Інститут громадянського суспільства : сайт. 09.03.2011. URL: <https://www.csi.org.ua/activity/terminologiya-1/> (дата звернення: 06.12.2020).

³ Значення термінології закону в регулюванні суспільних відносин // Інститут громадянського суспільства : сайт. 09.03.2011. URL: <https://www.csi.org.ua/activity/terminologiya-1/> (дата звернення: 06.12.2020).

ksu-pro-nekonstitucijnist-okremih-polozenh-antikorupcijnogo-zakonodavstva.html (дата звернення: 06.12.2020); Інформаційна довідка про Конституційний Суд України // Конституційний Суд України : офіц. сайт. URL: <http://scu.gov.ua/povyna/konstytucijnyy-sud-ukrayiny-2> (дата звернення: 06.12.2020).

¹ Там само.

На жаль, на практиці проблемі нормативної термінології в українському законодавстві не приділяється належної уваги. Хоча й існують певні застереження щодо точності застосування термінології, відповідності юридичного терміна його змісту та єдності термінології, проте вони не вирішують і частки питань, пов'язаних з її використанням. Як наслідок, під час складання закону законотворець більше зосереджується на регулюванні суспільних відносин і логічному викладенні правових норм, використовуючи при цьому юридичні терміни у власному розумінні [15, с. 8], та (і це головне) не застосовує критичний підхід до використання термінів, тобто не запитує себе, чи зрозуміло буде органу влади або громадянам, який саме зміст стоїть за терміном, що використовується в конкретному законі, й наскільки він відповідає обсягу та змісту термінів, уже встановлених у законодавстві¹.

Саме із цього приводу варто погодитися з Т. Богданевич, яка у своєму дослідженні стверджує, що більшість науковців схиляється до думки, що тлумачення містить у собі два взаємопов'язані елементи – з'ясування і роз'яснення [16, с. 30].

Безумовно, чим більшої кількості понять даватимуться законодавчі дефініції, тим менше буде помилок і непорозумінь на практиці. Однак визначення, які даються в законі, мають також і негативний бік. Вони ускладнюють і переповнюють законодавство. Тому не слід перенасичувати законодавчий акт правовими дефініціями, пояснюючи те, що не потребує пояснення².

Під час офіційного тлумачення терміна, який неодноразово згадується в одному нормативно-правовому акті, необхідно виходити з того, що він вживається в одному значенні; очевидно, що неоднозначне тлумачення понять породжує непорозуміння у правозастосовній діяльності, а отже, на сьогодні існує практична необхідність офіційного визначення зазначених юридичних термінів [17, с. 65]. Як бачимо, для чіткого розуміння як сутності нормативно-правового акта, так і правильного застосування юридичного терміна необхідно правильно його розуміти. Єдиний офіцій-

ний підхід до розуміння цих категорій належить Конституційному Суду.

Аналіз діяльності Конституційного Суду України дозволяє нам зробити висновок про застосування цим органом декількох видів офіційного тлумачення. Однак перш ніж їх розглядати, маємо розкрити сутність категорії «офіційне тлумачення». Так, офіційне тлумачення – це роз'яснення змісту і мети правових норм, сформульоване в спеціальному акті уповноваженим органом у межах його компетенції, що має юридично обов'язкову силу для всіх, хто застосовує норми, які роз'яснюються. Офіційне тлумачення в Україні надається виключно Конституційним Судом України та реалізується шляхом ухвалення рішення після відповідного судового розгляду про тлумачення тієї чи іншої конституційної норми на звернення зазначених у Конституції суб'єктів. Таке тлумачення завжди є нормативним і загальнообов'язковим [9; 18, с. 409–410].

За характером та юридичними наслідками офіційне тлумачення в теорії держави і права поділяється на казуальне і нормативне. Казуальне офіційне тлумачення – це тлумачення, що застосовується до конкретного випадку. Його особливістю є те, що воно є обов'язковим тільки для тих осіб, стосовно яких воно дається. Відмінною рисою казуального тлумачення Конституційного Суду України є його офіційна загальнообов'язковість (не лише для конкретних осіб). Офіційне тлумачення Конституційним Судом України дається як нормам закону, конституційність якого перевіряється, так і відповідним положенням Конституції. Найбільша кількість розглянутих Конституційним Судом України справ здійснюється за допомогою казуального тлумачення. Насамперед це стосується спорів про перевірку на відповідність Конституції України законів та інших правових актів. Інтерпретуючи те або інше положення, Конституційний Суд України розкриває зміст установлень, звертається до духу й букви закону, перевіряє відповідність положення, що заперечується, основним принципам, закладеним у Конституції України: про поділ влади, компетенції, розмежування предметів ведення і повноважень. І оскільки всю цю аргументацію спрямовано на вирішення конкретного спору, то сформульовані правові позиції, що виражають праворозуміння відповідного конституційного принципу в рішенні Конституційного Суду України, застосовуються не лише до конкретного випадку, а покликані запобігти неправильному розумінню правових вимог усіх осіб. Отже, виражена правова позиція стосовно

¹ Там само.

² Необхідність визначення термінів (нормативні дефініції) // Інститут громадянського суспільства : сайт. 15.05.2011. URL: <https://www.csi.org.ua/activity/terminologiya-5-190411-vyznachennya-terminiv/> (дата звернення: 06.12.2020).

конституційності певного акта або норми є правилом, яким повинні керуватися Верховна Рада України, Президент, судові й інші органи та посадові особи під час вирішення питань у межах своєї компетенції стосовно аналогічних за змістом актів і норм.

Нормативне тлумачення – офіційне роз'яснення, яке, як і норма права, має загальну дію, тобто поширюється на невизначене коло осіб і на необмежену кількість випадків і характеризується державною обов'язковістю [9; 11, с. 140–142].

Варто також зазначити, що офіційне тлумачення не змінює зміст терміна. Навпаки, шляхом тлумачення з'ясовується його дійсний зміст. Інтерпретаційна діяльність Конституційного Суду виключає можливість порушення Конституції, відхилення від тексту її зміни [9; 19, с. 53].

Висновки

Підбиваючи підсумки дослідження, маємо зазначити таке.

Надання офіційного тлумачення є однією з ключових прерогатив Конституційного Суду України. Це завдання Конституційного Суду України важко переоцінити, оскільки, даючи офіційне тлумачення норм права, зокрема юридичної термінології, цей орган бере на себе обов'язок врегулювати суспільні відносини шляхом видання точних та однозначних приписів для реалізації норм права.

Під тлумаченням юридичної термінології Конституційним Судом України слід розуміти інтелектуальну діяльність суддів, спрямовану на з'ясування дійсного змісту терміна, який зустрічається у нормативно-правових актах, з метою чіткого й однозначного застосування його у подальшому.

Для тлумачення юридичної термінології Конституційний Суд України застосовує нормативне тлумачення, яке має загальну дію, тобто поширюється на невизначене коло осіб і на необмежену кількість випадків та характеризується державною обов'язковістю.

Список бібліографічних посилань

1. Молибога М. П. Тлумачення норм права: сутнісні характеристики. *Часопис Київського університету права*. 2010. № 2. С. 42–46.
2. Горбатюк В. Л. Багатоаспектна процедура тлумачення правових норм. *Інформація і право*. 2016. № 1. С. 79–84.
3. Котенко М. В. Спосіб тлумачення правових норм як юридична категорія. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Право*. 2013. Вип. 21, ч. 2, т. 1. С. 62–64.
4. Палешник С. І. Судове тлумачення норм права. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Право*. 2013. Вип. 23, ч. 1, т. 1. С. 73–76.
5. Лепіш Н. Я. Наукове розуміння тлумачення норм права. *Науковий вісник Львівського державного університету внутрішніх справ. Серія юридична*. 2015. Вип. 4. С. 12–24.
6. Топчій В. В. Офіційне тлумачення конституційних норм щодо прав людини у парадигмі юридичної герменевтики. *Публічне право*. 2016. № 1. С. 276–283.
7. Хмарук Т. В. Поняття, ознаки та правова природа актів конституційної юстиції в Україні. *Часопис Національного університету «Острозька академія». Серія «Право»*. 2019. № 1 (19). URL: <https://lj.oa.edu.ua/articles/2019/n1/19htvyvu.pdf> (дата звернення: 06.12.2020).
8. Шевчук І. М. Офіційне тлумачення Конституції та законів України Конституційним Судом України. *Науковий вісник Ужгородського національного університету. Серія: Право*. 2012. Вип. 19, т. 1. С. 227–230.
9. Бакірова І. Офіційне тлумачення Конституції та законів України як одна із форм забезпечення судового захисту прав людини і громадянина Конституційним Судом України // Міністерство юстиції України : офіц. сайт. URL: https://minjust.gov.ua/m/str_17870 (дата звернення: 06.12.2020).
10. Коментар до Конституції України / В. Б. Авер'янов та ін. 2-ге вид., виправ. і допов. Київ : Ін-т законодавства Верховної Ради України, 1998. 412 с.
11. Тесленко М. В. Судебный конституционный контроль в Украине : монография. Киев : Ин-т государства и права им. В. М. Корецкого НАН Украины, 2001. 344 с.
12. Прадід Ю. Ф. Теорія і практика тлумачення значення термінів у законодавчому акті. *Культура народів Причорномор'я*. 2002. № 32. С. 113–115.
13. Лахмостова А. І. Структурні особливості англійських та німецьких складних термінів та їх переклад (на матеріалі текстів юридичної тематики). Дніпро, 2018. 69 с. URL: <https://core.ac.uk/download/pdf/168412244.pdf> (дата звернення: 06.12.2020).
14. Гладківська О. В. Застосування термінології у нормативно-правових актах. *Правова інформатика*. 2015. № 1 (45). С. 58–67.
15. Горобець Н. О. Проблеми використання юридичної термінології в законодавстві України. *Науковий вісник Херсонського державного університету. Серія: Юридичні науки*. 2016. Вип. 1 (4). С. 7–10.

16. Богданевич Т. С. Офіційне тлумачення Основного Закону Конституційним Судом України : дис. ... д-ра філософії : 081 «Право». Київ, 2019. 244 с. URL: http://elar.naiu.kiev.ua/bitstream/123456789/14936/3/dysertatsia_bohdanevych_ts.pdf (дата звернення: 06.12.2020).

17. Риндюк В. І. Щодо визначення понять «закон» та «законодавство»: техніко-юридичний аспект // *Юридична техніка і технологія: теорія та практика застосування : тези доп. та повідомл. учасників II Всеукр. наук.-практ. конф. (м. Львів, 24–25 листоп. 2016 р.) / за заг. ред. І. Д. Шутака. Харків : Право, 2016. С. 63–66.*

18. Погорілко В. Ф. Проблеми реалізації Конституції України: теорія і практика (нормативні документи та коментарі) : монографія. Київ : Ін-т держави і права ім. В. М. Корецького НАН України ; А.С.К., 2003. 652 с.

19. Хессе К. Основы конституционного права ФРГ. М. : Юрид. лит., 1981. 368 с.

Надійшла до редколегії 10.12.2020

ЛАЗАРЕВ В. В. ТОЛКОВАНИЕ ЮРИДИЧЕСКОЙ ТЕРМИНОЛОГИИ КОНСТИТУЦИОННЫМ СУДОМ УКРАИНЫ

Определены основные принципы деятельности Конституционного Суда Украины. Отмечены основные проблемы отсутствия единого подхода к толкованию юридического термина. Указаны пути преодоления ошибок и недоразумений, связанных с неоднозначным подходом к пониманию юридической терминологии. Определена сущность официального толкования, которое применяется Конституционным Судом Украины. Дано видовую классификацию официального толкования. Отмечено, что официальное толкование не меняет содержание термина, а, наоборот, путем толкования выясняется его действительное содержание.

Ключевые слова: Конституционный Суд Украины, толкование, официальное толкование, срок, терминология, юридическая терминология, понятия, правовые понятия, нормативная терминология.

LAZAREV V. V. INTERPRETATION OF LEGAL TERMINOLOGY BY THE CONSTITUTIONAL COURT OF UKRAINE

The basic principles of the activity of the Constitutional Court of Ukraine have been determined. The author during the analysis of scientific issues has paid attention to the practice of using the terms in regulatory acts. The subject matter of official interpretation has been defined within the research. The author has emphasized the main problems of the lack of a unified approach to the interpretation of the term while using it within the system of regulatory acts. The ways to overcome mistakes and misunderstandings within the application of regulatory acts related to the ambiguous approach to understanding legal terminology have been indicated.

The essence of the official interpretation applied by the Constitutional Court of Ukraine has been determined. Generic classification of the official interpretation used within the work of the Constitutional Court of Ukraine has been carried out – it is divided into casual and normative. The comprehensive analysis has been carried out; the author has determined the definitions and has studied specific and distinctive features of casual and normative interpretation. It has been emphasized that the official interpretation carried out by the Constitutional Court of Ukraine does not change the content of the term, but, on the contrary, the interpretation assists to clarify its true content. This allows us to unambiguously use this term during the implementation of law norms and to avoid misunderstandings.

It has been concluded that the interpretation of legal terminology by the Constitutional Court of Ukraine should be understood as intellectual activity of judges aimed at clarifying the true content of the term, which is found in regulatory acts, for clear and unambiguous application in the future. It has been also emphasized that the Constitutional Court of Ukraine while interpreting legal terminology applies a normative interpretation, which has a general effect, i.e. it is applied to an indefinite number of persons and unlimited number of cases and is characterized by state obligation.

Key words: Constitutional Court of Ukraine, interpretation, official interpretation, term, terminology, legal terminology, concept, legal concepts, regulatory terminology.